

NGƯỜI LÍNH

GIỮA THỜI BÌNH

Sáng chớm lạnh trong lòng thành phố.

Chào tháng mười hai, tôi gửi lời thơ.

Mừng thành lập, huy hoàng quân đội.

Khí thế hào hùng, tiếp nối cha ông.

Đã qua rồi thời chiến tranh bom đạn.

Đất nước thái bình, hạnh phúc, tự do.

Cứ ngỡ rằng người lính sẽ nhàn tênh.

Nhiệm vụ không nguy nan như thời chiến.

Nhưng ta có biết, trận địa không tiếng súng.

Hiểm nguy luôn thường trực bữa vầy.

Bão lũ, thiên tai, đồn dập tả tơi.

Màu áo lính luôn kịp thời xuất hiện.

Dịch bệnh lây lan, dân tình nguy khốn.
Tội phạm, kẻ thù rình rập đó đây.
Tình quân dân chưa bao giờ với cạn.
Bất cứ đâu cần là có các anh ngay

Trưa thao trường, tối trực trắng đêm.
Vẫn bền gan, lặn thẳm anh chiến đấu.
Mồ hôi ướt lưng, thấm tình đồng đội .
Có khi là những mất mát quặn đau.

Đã là lính thì mãi là người lính.
Chiến hay bình cũng có khác gì đâu.
Vẫn gieo mầm thanh bình cho đất nước.
Lính cụ Hồ` ngân mãi tiếng quân ca.

